

คุณครูที่ดีที่สุดของผม

นำเสนอเมื่อ : 13 เม.ย. 2552

ครูไม่รู้จักรักการสอนจนกระทั่งครูได้พบได้รู้จักเธอนั้นแหละ

คุณครูที่ดีที่สุดของผม (ซึ่งจริง ๆ)

คุณครูที่ดีที่สุดของผม (ซึ่งจริง ๆ)

คุณครูทอมป์สันโกหกนักเรียนชั้นป.5ของครูทั้งชั้นซะแล้วตั้งแต่วันแรกเลยด้วย คุณครูบอกเขาว่าครูรักเด็ก ๆ เท่ากันหมดเลย แต่ฉันก็เป็นไปไม่ได้ เพราะว่ามีเด็กตัวเล็ก ๆ ทาทางขี้เกียจคนหนึ่งชื่อ เท็ดดี สตอดดาร์ด ครูทอมป์สันได้จับตาเด็กที่ดูดีมาป็นิ่งและสังเกตว่าเขาไม่ค่อยเล่นดี ๆ กับเด็กคนอื่นเท่าไร เพราะว่าเสื้อผ้าของเขาสกปรกและเขาตัวเหม็นทั้งอยู่ตลอดเวลาด้วยแหละ และบางทีเท็ดดีก็เกเรด้วย ถึงขั้นที่ว่าครูทอมป์สันสนทนกับการตรวจของเท็ดดีด้วยหมึกสีแดง ถากบาทไปหนา ๆ และใส่ตัว F ตัวใหญ่ ๆ ลงไปบนหัวกระดาษที่โรงเรียนที่คุณครูทอมป์สันสอน คุณครูตอทบทวนประวัติของเด็กแต่ละคนด้วย และครูก็ไม่ยอมตรวจประวัติของเท็ดดีจนกระทั่งเหลือเฟือที่สุดท้าย แต่ทันใดนั้น เมื่อคุณครูตรวจแฟ้มเขา ครูทอมป์สันก็แปลกใจใหญ่เลยครับ เมื่อพบว่าครูชั้นป.1 ของเท็ดดีวิจารณ์มาว่า "น้องเท็ดดีเป็นเด็กที่ฉลาดและร่าเริง ทำงานเรียบร้อย มารยาทดี เป็นเด็กที่น่ารักมากที่สุดทีเดียว" คุณครูที่สอนเท็ดดีตอนป.2 เขียนว่า "เท็ดดีเป็นเด็กที่เรียนเก่งมาก เพื่อน ๆ ชอบกันทุกคน แต่กำลังมีปัญหาเพราะแม่ของเท็ดดีกำลังป่วยหนักและชีวิตทางบ้านต้องลำบากมากแ่น ๆ"

คุณครูที่สอนเท็ดดีตอน ป.3 เขียนว่า "เขาเสียใจมากที่เสียแม่ไป เขาพยายามเต็มที่แล้ว แต่คุณพ่อก็ไม่ค่อยให้ความรักความสนใจเขาเท่าไรและชีวิตที่บ้านเขาต้องสงฆ์ กระทบต่อเขาแ่น ๆ ถ้าไม่มีคนยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ"

คุณครูที่สอนเท็ดดีตอน ป.4 เขียนว่า "เท็ดดีไม่ยอมเข้าสังคมและไม่ค่อยสนใจการเรียนเท่าที่ควร ไม่ค่อยมีเพื่อนและหลับในห้องเรียน ตอนที่คุณครูทอมป์สันถึงปัญหาแล้ว และอธิบายในการกระทำของตนเองมาก ครูรู้สึกแย่มากกว่าเดิมอีกเมื่อนักเรียนในห้องชื่อของขวัญวันคริสต์มาสมาให้ ห่อในกระดาษสีสดๆ พร้อมผูกโบว์อย่างดี ยกเว้นแต่ของเท็ดดี ของขวัญของเท็ดดีถูกห่ออย่างหยาบ ๆ ในกระดาษสีฟ้าๆ ที่ได้จากถุงใส่กับข้าว ครูทอมป์สันกัดฟันเปิดกล่องของเท็ดดีดูกลางกองของขวัญอื่น ๆ เด็กบางคนเริ่มหัวเราะเมื่อเห็นว่าเท็ดดีให้กำไลลูกปัดที่ไม่ครบเส้น และขวดน้ำหอมที่เหลือน้ำอยู่นขวดแกแธธ แต่ครูก็หยุดเสียงหัวเราะของเด็ก ๆ

เมื่อครูเขียนว่ากำไลเส้นนั้นสวยเพียงใด สวมมันไว้ที่ข้อมือ และฉีดน้ำหอมไปบนข้อมือด้วย เท็ดดี สตอดดาร์ดอยู่ยืนในหนานพอที่จะพูดว่า "ครูทอมป์สันครับ วันนี้ครูตัวหอมเหมือนที่แม่ผมเคยหอมเลยครับ"

หลังจากที่นักเรียนทุกคนกลับบ้านครูทอมป์สันก็ร้องไห้อย่างนั้นเป็นชั่วโมง วันนั้นแ่นเอง คุณครูเลิกสอนหนังสือเลิกสอนการเขียนและเลิกสอนเลขคณิต

คุณครูเริ่มสอนเด็ก ๆ แ่นๆ คุณครูทอมป์สันเอาใจใส่เท็ดดีเป็นพิเศษ เมื่อครูพยายามช่วยเขา จิตใจของเขาก็กลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้ง ยิ่งครูให้กำลังใจเท็ดดีเท่าไร เขาก็ยิ่งตอบรับเร็วขึ้นเท่านั้น

ภายในสิ้นปีนั้น เท็ดดีได้กลายเป็นเด็กที่ฉลาดที่สุดในห้อง และแม้ว่าคุณครูจะบอกว่าครูรักเด็กทุกคนเท่ากัน เท็ดดีก็ได้กลายเป็น "ศิษย์โปรด" ของครู

หนึ่งปีต่อมา คุณครูพบจดหมายอยู่ใต้ประตู จดหมายนั้นมาจากเท็ดดี บอกครูว่าคุณครูยังเป็นครูที่ดีที่สุดที่เขาเคยมีหกปีต่อมาครูก็ได้จดหมายจากเท็ดดีอีก บอกว่าเขาเรียนจบม.ปลายแล้ว

ได้สามในทั้งระดับและคุณครูยังคงเป็นครูที่ดีที่สุดที่เขาเคยเจอมาในชีวิต สี่ปีหลังจากนั้น คุณครูก็ได้จดหมายอีก บอกว่าเขาชีวิตเขาจะลำบากบาง เขาก็ไม่ได้อ่านหนังสือ และจะจบปริญญาตรีในเร็ว ๆ นี้ด้วยเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง (เหรียญทอง) และยังมีกับครูทอมป์สันว่าคุณครูเป็นครูที่ดีที่สุดและเป็นครูคนโปรดของเขาใน ชีวิตเขา จากนั้นสี่ปีผ่านไปจดหมายอีกฉบับหนึ่งก็มา คราวนี้เขาอธิบายว่าหลังจากที่เขาได้รับปริญญาตรีแล้ว เขาตัดสินใจที่จะเรียนต่ออีกนิด

จดหมายนั้นอธิบายว่าคุณครูยังเป็นครูคนที่ดีที่สุดที่เขาเคยมี แต่ตอนนี้ชื่อของเขาว่าขึ้นอีกหน่อย จดหมายนั้นลงชื่อว่า นพ. ทีโอดอร์ เอฟ สตอดดาร์ด

เรื่องยังไม่จบแค่นั้นนะ คือว่า ฤดูใบไม้ผลินั้นก็ยังจดหมายมาอีก เท็ดดีบอกว่า เขาได้เจอสาวคนหนึ่งและก็จะแต่งงานกัน เขาก็อธิบายว่าพอของเขาได้เสียไปเมื่อสองสามปีก่อนและเขาสงสัยว่าคุณครูทอมป์สันจะคงลงมานั่งในที่นั่งสำหรับพ่อเจ้านายในงานแต่งงานหรือไม่

แน่นอนที่สุด ครูทอมป์สันก็มา และทายสิว่าเกิดอะไรขึ้น? คุณครูใส่กำไลข้อมือเส้นนั้น

เส้นที่มีลูกปัดหายไปหลายลูกและต้องฉีดน้ำหอมที่เท็ดดีจำได้ว่าแม่เขาฉีดตอนที่ ฉลองเทศกาลคริสต์มาสครั้งสุดท้ายด้วยกัน

ครูกับศิษย์กอดกันกลมเลย และคุณหมอเท็ดดีก็กระซิบในหูคุณครูทอมป์สันว่า

"ขอบคุณมากนะครับคุณครูที่เชื่อในตัวผม ขอขอบคุณมากที่สุดที่ทำให้ผมรู้สึกสำคัญและแสดงให้เห็นว่าผมสามารถ ที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ได้"

ครูทอมป์สันกระซิบตอบพร้อมน้ำตานองหนานว่า "หมอมืดจะ เธอเข้าใจผิดแล้วแหละ เธอต่างหากที่สอนครูว่าคุณครูสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ได้"

ครูไม่รู้จักรักการสอนจนกระทั่งครูได้พบได้รู้จักเธอนั้นแหละ"

ขอขอบคุณ FWM
